

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. П., 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Кобуров

при участието на секретаря Вера Сухарова
като разгледа докладваното от Атанас Кобуров Гражданско дело № 20231230101414 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК във вр. с чл.415 от ГПК.

Образувано по искова молба подадена от „АПС Бета България“ ЕООД, ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Триадница, бул. „България“ № 81В, представлявано от управителите Петр Валента и Христо Маринов, чрез юрисконсулт Е. Л., **срещу** И. С. Г., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ул. „Б.“ № 3.

Посочва се в исковата молба, че на 07.09.2018 г. ответникът И. С. Г. е сключил Договор за потребителски кредит № 210143 със „Сити Кеш“ ООД, по силата на който е получил сумата от 600 лева, дължими на 9 вноски, всяка от които по 147 лева, в срок до 08.06.2019 г., съгласно Погасителен план, неразделна част към Договора за кредит. Изложено е, че бил уговорен и фиксиран лихвен процент в размер на 40,05 %, както и ГПР в размер на 48,63 %. Излагат се твърдения, че ответникът не е изпълнил в срок задълженията си по Договора за кредит. Посочено е, че с Договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 13.01.2022 г., „Сити Кеш“ ООД като цедент е прехвърлило своите вземания по цитирания договор за кредит на цесионера „АПС Бета България“ ЕООД, както длъжникът е уведомен за цесията на посочения от него адрес, както и със СМС на посочения му телефонен номер.

В тази връзка се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено със сила на пресъдено нещо по отношение на ответника И. С. Г., ЕГН:

*****, че същият дължи на „АПС Бета България“ ЕООД, ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1404, бул. „България“ № 81В, ап.3, представлявано от Петр Валента и Христо Маринов, чрез юрк. Е. Л., сумата в общ размер от 1508,80 лв., формирана както следва: главница по Договор за паричен заем № 210143/07.09.2018 г. в размер на 600 лв.; договорна възнаградителна лихва върху главницата по Договор за паричен заем № 210143/07.09.2018 г. в размер на 124,14 лв. за периода от 07.09.2018 г. до 08.06.2019 г.; законна лихва за забава върху главницата по Договор за паричен заем № 210143/07.09.2018 г. в размер на 99,38 лв. за период от 08.06.2019 г. до 12.07.2023 г.; компенсаторна неустойка по чл. 6.2 от Договора в размер на 463,86 лв.; неплатени такси по заема, съгласно Тарифа за таксите и разходите, събирани от „Сити кеш“ ООД в размер на 221,42 лв.; както и лихва за забава върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземанията.

Прави се искане за присъждане на сторените разноси в заповедното и исковото производства.

За процесните вземания по ч.гр.д. № 938/2023 г. по описа на РС – гр. П. е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, която е връчена на ответника по реда на чл.47, ал.5 от ГПК.

Препис от исковата молба и приложенията е изпратен на ответника за отговор съгласно чл.131 от ГПК, но в посочения срок, а и след това ответната страна не е депозирала писмен отговор, както и не са представени никакви доказателства.

В първото по делото насрочено открито съдебно заседание дружеството-ищец не се представлява, но по делото е депозирано становище от процесуалния представител на ищеца, в което е направено искане за постановяване на неприсъствено решение.

Ответникът И. С. Г., редовно призован /лично получил призовката за датата на съдебното заседание/, не се явява и представлява, не ангажира становище по предявения иск, не ангажира доказателства, не прави доказателствени искания или такова за отлагане на делото. Не е направено и искане за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Като взе предвид горното, съдът намира, че са налице предпоставките по чл.238, ал.1 от ГПК.

Съгласно чл. 239, ал. 1, т. 1 ГПК, съдът постановява неприсъствено решение, когато на страните са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание.

Видно от материалите по делото тези изисквания са изпълнени по отношение на ответника.

Искът се явява основателен и доказан, следва да се уважи изцяло за посочените

по-горе суми, като се постанови съдебно решение съгласно чл.239 ал.2 от ГПК без да се мотивира по същество поради наличие на предпоставките, визирани в ГПК за постановяване на неприсъствено решение.

Съгласно т. 12 от ТР № 4/2013 г. на ОСТГК на ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл.422 ГПК, респ. чл. 415, ал. 4 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора, разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Присъдените със заповедта за изпълнение разноски, не се включват в предмета на установителния иск по чл.422 ГПК, а представляват законна последица от уважаването/отхвърлянето на иска, като съдът, който разглежда иска по чл. 422 ГПК, следва да разпредели отговорността за разноски по издаване на заповедта за изпълнение, като съдът се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство.

В тази връзка и на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовата страна сумата от 319,82 лв., представляваща разноски по производството пред настоящата инстанция за заплатена държавна такса в размер на 219,82 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, тъй като такива своевременно са претендирани. Отделно и на същото основание - ответникът следва да бъде осъден да заплати разноските и по заповедното производство в размер на 80,18 лв. за платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.239 от ГПК, П.кият районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника И. С. Г., ЕГН: ***** от гр. П., ул. Б. № 3, че същият дължи на „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ” ЕООД, ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1404, бул. „България” № 81В, ап.3, представлявано от Петр Валента и Христо Маринов, чрез юрк. Е. Л., сумата в общ размер от 1508,80 /хиляда петстотин и осем лева и осемдесет стотинки/ лева, формирана както следва: главница по Договор за паричен заем № 210143/07.09.2018 г. в размер на 600 /шестстотин/ лева; договорна възнаградителна лихва върху главницата по Договор за паричен заем № 210143/07.09.2018 г. в размер на 124,14 /сто двадесет и един лева и четиринадесет стотинки/ лева, за периода от 07.09.2018 г. до 08.06.2019 г.; законна лихва за забава върху главницата по Договор за паричен заем № 210143/07.09.2018 г. в размер на 99,38 /деветдесет и девет лева и тридесет и осем стотинки/ лева, за период от 08.06.2019 г. до 12.07.2023 г.; компенсаторна неустойка по чл. 6.2 от Договора в размер на 463,86 /четиристотин шестдесет и три лева и осемдесет и шест стотинки/ лева; неплатени такси по заема,

съгласно Тарифа за таксите и разходите, събирани от „Сити кеш“ ООД в размер на 221,42 /двеста двадесет и един лева и четиридесет и две стотинки/ лева; както и лихва за забава върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземанията.

ОСЪЖДА И. С. Г., ЕГН: ***** от гр. П., ул. Б. № 3, **да заплати** на „АПС Бета България“ ЕООД, ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1404, бул. „България“ № 81В, ап.3, представлявано от Петр Валента и Христо Маринов, чрез юрк. Е. Л., **сумата от 319,18** /триста и деветнадесет лева и осемнадесет стотинки/ лева, представляваща разноски пред настоящата инстанция за заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. С. Г., ЕГН: ***** от гр. П., ул. Б. № 3, **да заплати** на „АПС Бета България“ ЕООД, ЕИК: 203374133, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1404, бул. „България“ № 81В, ап.3, представлявано от Петр Валента и Христо Маринов, чрез юрк. Е. Л., **сумата от 80,18** /осемдесет лева и осемнадесет стотинки/ лева, представляваща разноски пред заповедния съд за заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Решението се постановява при наличие на предпоставките по чл.238 и чл.239 от ГПК и не подлежи на обжалване съгласно чл.239 ал.4 от ГПК.

Преписи от решението да се връчат на страните, във връзка със защитата им срещу неприсъственото решение по смисъла на чл.240 ГПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____